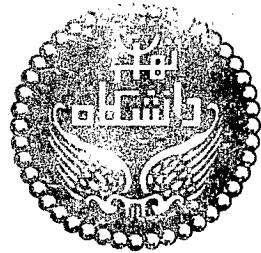
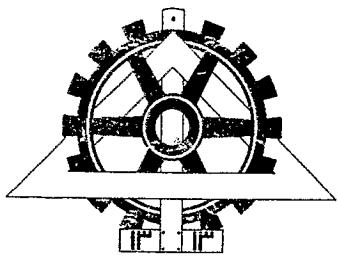

88.1

دانشگاه تهران
دانشکده فنی
گروه مهندسی برق و کامپیوتر

موضوع:

زادایش ناهمسانگرد پلاستیک PET

۱۳۸۲ / ۱ / ۱۵

توسط:

تیمور ملکی جعفرآبادی

اساتید راهنما:

دکتر سید شمس الدین مهاجر زاده

دکتر علی افضلی کوشا

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

مهندسی برق-گرایش الکترونیک

اسفند ۱۳۸۱

۴۸۵۰۱

دانشکده فنی
گروه مهندسی برق و کامپیوتر

موضوع:

زدایش ناهمسانگرد پلاستیک PET

نگارش:
تیمور ملکی جعفرآبادی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد رشته مهندسی برق-گرایش الکترونیک

از این پایان نامه در تاریخ ۱۳۸۱/۱۲/۱۳ در مقابل داوران دفاع به عمل آمد و مورد تصویب قرار گرفت.

دکتر جواد فیض	سرپرست تحصیلات تكمیلی دانشکده فنی
دکتر پرویز جبهه دار مارالانی	مدیر گروه آموزش
دکتر حمید رضا جمالی	سرپرست تحصیلات تكمیلی گروه
دکتر سید شمس الدین مهاجرزاده	استاد راهنمای
دکتر علی افضلی کوشایی	استاد راهنمای
دکتر کاظم مروج فرشی	عضو هیئت داوران
دکتر ابراهیم اصل سلیمانی	عضو هیئت داوران
دکتر عباسعلی خدادادی	عضو هیئت داوران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیر و تشکر

ضمن سپاس به درگاه ایزد متعال، بر خود لازم می داشم از تمامی کسانی که به هر نحو در انجام این پایان نامه مرا یاری رسانده اند قدردانی نمایم. از جناب آقای دکتر مهاجر زاده که در همه حال مرا از راهنمایی های علمی و معنوی خود محروم نگذاشتند و همواره همچون پدری مهربان در کنار من بودند کمال تشکر را دارم. از دکتر افضلی کوشان که در تمام طول این تحقیق در کنار من بودند و تاریکیهای را بر من روشن می ساختند، صمیمانه تشکر می کنم.

از تمامی دوستان و همکاران و کارکنان آزمایشگاه لایه نازک انسستیتو الکتروتکنیک دانشگاه تهران که در طول این تحقیق در کنار من بودند، صمیمانه تشکر می کنم. از همکارانم سرکار خانم بهاره صادقی و آقای سامان غفوری فرد ممنونم. از همکاریهای صمیمانه بهترین دوستم مهندس ابراهیم یوسف نژاد کمال تشکر را دارم. همچنین از آقایان امیر گودرزی، جابر درخشنده، بهزاد اسفندیار پور و کلیه دوستانی که مرا در این راه کمک نمودند به خاطر کمکها و همکاریهایشان تشکر می کنم.

تیمور ملکی

زمستان ۸۱

چکیده

یک تکنیک نوین برای ریز ماشین کاری ارائه می شود که در آن زدایش ناهمسانگرد بسترهای PET در حلal DMF در جهت نور تابشی صورت می گیرد. وجود نور UV باعث فعال سازی واکنش در جهت فوتونها می گردد. PET یک ماده سخت می باشد و بسادگی در DMF حل نمی گردد. شاید برخورد فوتونها پر انرژی UV به منومرهای واقع بر سطح PET، آنها را تحریک نموده و ادار به شرکت در واکنش با DMF می نماید.

سیستم بکار برده شده در این پروژه شامل یک ظرف شیشه ای دوجداره خنک شونده با آب با دمای قابل کنترل می باشد. درپوش بالایی ظرف شیشه ای از جنس کوارتز انتخاب می شود تا انتقال مناسب نور UV صورت گیرد. از نقاب دو لایه ای آلیاژ ژرمانیم مس استفاده شده است که ضخامت لایه ژرمانیم برابر 300\AA و ضخامت لایه مس 60\AA می باشد و این لایه های ساندویچی چند مرتبه تکرار می شوند. این نقاب برای حفاظت بستر PET از نور UV و حلal در نواحی که قصد زدایش نداریم مناسب می باشد.

نرخ زدایش PET به عنوان تابعی از دما و همچنین تابعی از شدت نور UV تابشی مورد مطالعه قرار گرفته است. در انتهای هم ریزساختار هایی همانند میکرو چرخ دنده ها، میکرو موتورها و غشاهای برای ترموکوپل های Ge/Al ساخته شده است.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فصل اول: مقدمه
۲	مقدمه
۴	۱-۱- تاریخچه
۵	۱-۲- تکنولوژی های ساخت MEMS
۵	۱-۳- میکرو ماشین کاری کپه ای
۶	۱-۴- میکرو ماشین کاری سطحی
۸	۱-۴-۱- لایه نشانی بر اساس واکنش شیمیایی
۱۱	۱-۴-۲- لایه نشانی بر اساس واکنش فیزیکی
۱۲	۱-۴-۳- میکرو ماشین کاری سطحی به کمک LIGA
	فصل دوم: PET و کاربردهای آن
۱۶	۲-۱- پلیمر ها: کاربرد ها و عمل آوری
۱۹	۲-۲- غشاهاي نفوذ پذير
۲۱	۲-۲-۱- زدايش شیمیایی
۲۷	۲-۲-۲- روشهاي تغيير دهندي
۲۷	۲-۳-۲- کاربرد ها

فصل سوم: زدایش ناهمسانگرد PET

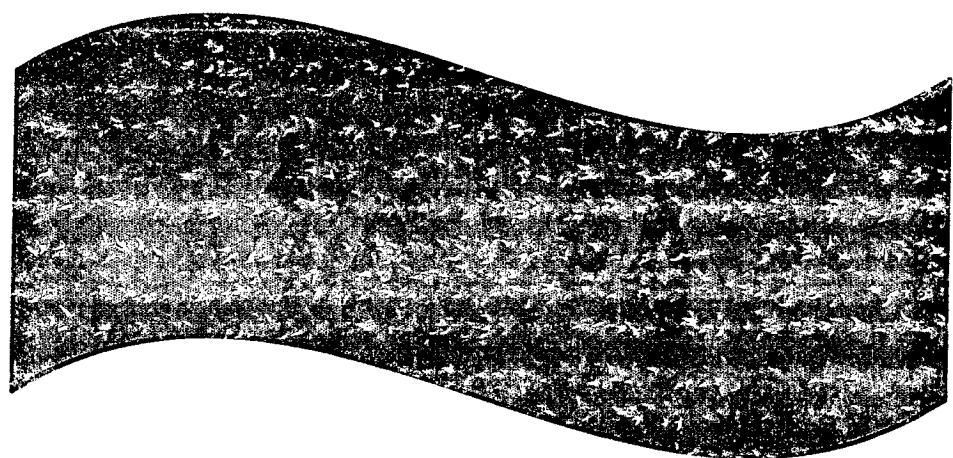
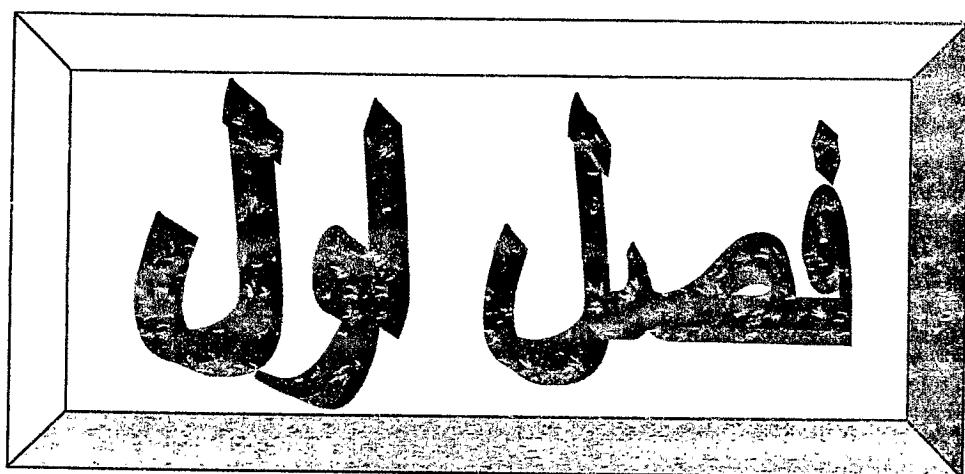
۳۵ ۱-۳- آماده سازی پلاستیک PET
۴۰ ۲-۳- طراحی الگو
۴۳ ۳-۳- نقاب
۵۴ ۴-۳- حلل های مورد استفاده
۵۵ ۵-۳- انجام عمل زدایش

فصل چهارم: نتایج بدست آمده

۵۸ ۱-۴- تست قابلیت های تکنیک نوین زدایش ناهمسانگرد PET
۶۲ ۲-۴- بهینه سازی پارامتر های تکنیک
۶۷ ۳-۴- ساخت قالب برای چرخ دنده های فلزی
۷۱ ۴-۴- ساخت افزاره های پلاستیکی
۷۶ ۵-۴- ساخت ترموکوپل
۸۱ ۶-۴- ساخت میکرو موتور

فصل پنجم: خلاصه نتیجه گیری و پیشنهادات

۸۵ ۱-۵- خلاصه و نتیجه گیری
۸۶ ۲-۵- پیشنهاد برای ادامه کار

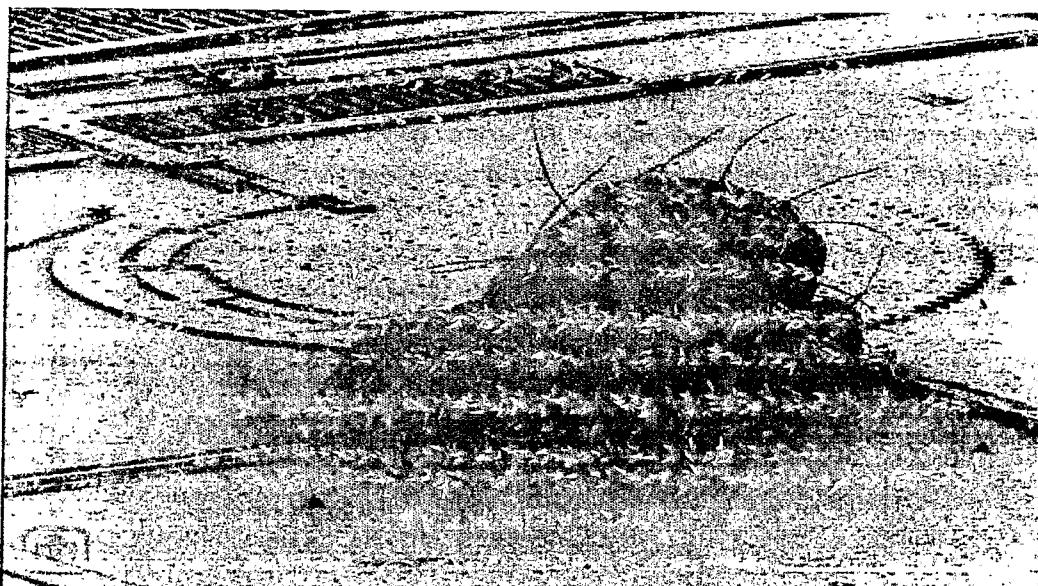

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اللّٰهُمَّ اكْفُنْ حَمْرَانَ
وَأَنْجُنْ حَمْرَانَ
وَأَنْجُنْ حَمْرَانَ

فصل اول

مقدمه

سیستم های میکروالکترومکانیکی^۱ (MEMS) نوعی سیستم هستند که اندازه فیزیکی خیلی کوچکی دارند. این سیستم ها معمولاً دارای اجزاء الکتریکی و مکانیکی هستند؛ هرچند که بعضی اوقات دارای قسمت های غیرالکترونیکی (مثل قسمت های شیمیابی، بیوشیمیابی و نوری) نیز می باشند. برای ساخت این ادوات خیلی کوچک، از تکنیک ها و موادی که در ساخت مدارهای مجتمع بکار می روند، استفاده می شود. در شکل(۱-۱) برای نشان دادن کوچکی ادوات MEMS ، یک ریز ساعت با یک عنکبوت مورد مقایسه قرار گرفته است.[1]

شکل(۱-۱): یک عنکبوت که بر روی یک ریز ساعت قرار گرفته است.[1]

^۱ Micro Electro Mechanical Systems

تکنولوژی میکرو سیستم‌ها انسان را از ابعاد طبیعی خارج نموده او را وارد دنیایی می‌کند که با ادراک احساسی طبیعی اش همخوانی ندارد. هنگامی که ۵۰ سال پیش ترانزیستور اختراع شد تحولی عظیم در تکنولوژی ایجاد نمود که تاثیری همیشگی در زندگی همه ما داشته و خواهد داشت. میکروالکترونیک و ماده سیلیکان^۱ بطور محسوسی در تمدن ما به هم پیوسته اند و رابطه نزدیکی با یکدیگر دارند؛ لذا مناسب است که تمدن اخیر را عصر سیلیکان بنامیم. با گام نهادن به تکنولوژی میکروالکترونیک و ساختارهای ریزتر مفاهیم کوانتومی جایگاه ویژه‌ای در این تکنولوژی پیدا می‌کنند. در این صنعت انتقال طرح‌ها بر روی نقاب به وسیله نور انجام می‌گیرد. تصاویر اپتیکی را تنها به صورت الگوهای دو بعدی می‌توان منتقل نمود و در نگاه اول به نظر می‌رسد که این سدی در برابر این تکنولوژی باشد؛ زیرا بیشتر مایلیم روی طراحی و ساخت قطعات در سه بعد کار کنیم.

دلیل این محدودیت به سه خصوصیت نور برمی‌گردد.

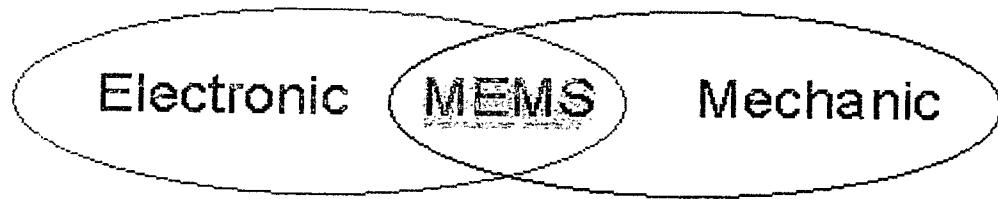
- انتقال جزئیات الگوها به وسیله طول موج نور محدود می‌گردد.
- تلفات نور مثل پراش و تداخل ما را محدود می‌سازد.
- میزان موازی بودن نور^۲

در هر حال با بهینه ساختن این پارامترها می‌توان تا محدوده خاصی برای انتقال الگوها پیش رفت به طوری که می‌توان هزاران مدار مجتمع یا عناصر ذخیره اطلاعات همانند خازن‌ها را در کنار

یکدیگر بر روی قرصهای سیلیکان در ابعاد ۶، ۸ یا ۱۲ اینچی طراحی نمود.[2] همان طور که در شکل (۱-۲) مشاهده می‌شود، MEMS در واقع یک پل بین رشته‌های میکروالکترونیک و مکانیک است و وسیله‌ای برای برقراری ارتباط و برهمکنش بین دنیای الکترونیک و دنیای اطراف است.

¹Silicon Material

²Parallelity of light

شکل (۲-۱) : MEMS در واقع پلی بین مکانیک و میکرو الکترونیک می باشد.[3]

۱-۱) تاریخچه

ایده ساخت سیستم های خیلی کوچک اولین بار در سال ۱۹۵۹ توسط فیزیکدان مشهور، ریچارد فایمن، در یک سخنرانی با عنوان "آن پایین مقداری جا هست" مطرح گردید. او در این سخنرانی، ایده ها و چشم اندازهایی در مورد طرز کار، دانش، مهندسی و کاربردهای سیستم ها و ماشین های خیلی کوچک مطرح کرد. وی در سال ۱۹۸۳ نیز سخنرانی دیگری را در این موارد ایراد نمود و پیش بینی های جالبی را ارائه داد که بعضی از آنها تاکنون محقق شده اند و بعضی دیگر نیز موضوع تحقیقات هستند.[4] در سال ۱۹۸۲ کورت پیترسن از IBM پس از چند سال پژوهش و آزمایش مقاله ای انتشار داد که در آن با بیان نتایج پژوهش هایش نشان داد سیلیکان دارای خواص و قابلیت های بسیار خوبی (از جمله استحکام) برای ساخت قطعات مکانیکی خیلی کوچک است. از آنجایی که در ساخت مدارهای مجتمع نیز به وفور از سیلیکان استفاده می شود و فرآیندهای لازم برای ساخت ادوات سیلیکانی (مثل نقش نگاری، Etching) وجود داشتند، این مقاله باعث شد که ساخت قطعات مکانیکی سیلیکانی، به سرعت رواج یافته و پیشرفت کند. مقاله سال ۱۹۸۲ پیترسن از نظر بسیاری افراد، به عنوان نقطه آغاز رسمی تکنولوژی MEMS شناخته می شود؛ هر چند که قبل از آن نیز کارهای پراکنده ای در مورد ساخت سیستم های بسیار کوچک انجام شده و انتشار یافته بودند.

قبل از سال ۱۹۶۰ هنگامی که تکنولوژی مدارهای مجتمع بوجود آمد، فعالیتهايي در زمينه ريز ماشين کاري بر مبناي سیلیکان انجام گرفته بود. در طول سالهای ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰ بيشتر تحقیقاتی بر روی زدایش ناهمسانگرد سیلیکان تک كريستالي متمرکز بود. اين تکنولوژي با ساختارهای ساده و

تولیدات تجاری اولیه مبدل‌های فشار همراه بود. با شروع دهه ۱۹۸۰ پیشرفتهای لایه نشانی لایه نازک و درک بیشتر خصوصیات فیزیکی چنین لایه‌هایی اجازه ساخته شدن ریز ساختارهایی با زدایش انتخابی بر روی این لایه‌ها داد. بعد از نیمه دوم دهه ۱۹۸۰ تحقیقات بر روی ریز مکانیسم‌ها و ریز موتورهای الکترو استاتیک بر سطح پلی کریستال ریز ماشین‌ها متمرکز شد. با آغاز دهه ۱۹۹۰ جریان قابل توجه تحقیقات مهم دولتی یک انقلاب تکنولوژیکی به راه انداخت که سیستمهای پیچیده میکروالکترومکانیکی کاملاً مجتمع شامل انواع سنسورها، محرکها و توابع کنترل را برای ما بوجود آورده است.^[4]

۲-۱) تکنولوژی‌های ساخت MEMS

در این قسمت به بررسی تکنیکهای که در ساخت MEMS استفاده می‌شود می‌پردازیم. به طور کلی دو روش برای ساخت MEMS استفاده می‌شود:

میکرو ماشین کاری سطحی^۱

میکرو ماشین کاری کپه‌ای^۲

در میکرو ماشین کاری کپه‌ای اساس بر زدایش سیلیکان به کمک زداینده‌های شیمیایی می‌باشد به این ترتیب زیر بنای اصلی سیلیکان می‌باشد و قطعات مختلف توسط خود سیلیکان ساخته می‌شود. اما در میکرو ماشین کاری سطحی زیر لایه معمولاً سیلیکان است و قطعات به کمک نشاندن لایه‌ایی از مواد دیگر که اصلی ترین آنها پلی سیلیکان می‌باشد ساخته می‌شوند.^[5]

۳-۱) میکرو ماشین کاری کپه‌ای

تکنیک زدایش سیلیکان به شکل کپه‌ای به طور گسترده‌ای در ساخت حسگرهای ریزماشینکاری شده، محرکها به کار برد می‌شود. هدف ریزماشینکاری کپه‌ای برداشتن در مقیاس زیاد نواحی‌ای از سیلیکان (که به عنوان زیر لایه استفاده می‌شود) می‌باشد. اما این زدایش^۳ به طور خاصی انجام می‌پذیرد، بدین معنی که برای صفحات مختلف کریستالی آهنگ زدایش متفاوت می‌باشد و یا اصطلاحاً

¹ surface micromachining

² Bulk micromachining

³ Etching

زدایش به طور انتخابگری انجام می‌گردد. می‌توان در کنار سنسورهایی که با استفاده از این تکنیک ساخته می‌شوند، قطعات دیگری قرار داد تا به منظور ساختن یک عنصر مداری از آنها استفاده گردد. البته اگر هدف از زدایش سیلیکان چیزی غیر از بدست آوردن غشاء^۱ باشد، و هدف صرفاً زدایش آن (در هر جهت کریستالی) باشد، می‌توان از محلولهایی استفاده نمود که انتخابگر نباشد. در این صورت آهنگ زدایش در تمام جهات کریستالی یکسان خواهد بود که به آن زدایش همسانگرد سیلیکان می‌گویند و اغلب توسط محلولهای اسیدی خاص انجام می‌گیرد.

خصوصیت کلیدی دیگری که انواع زدایندها را از یکدیگر متمایز می‌کند فاز زدایش است. به عبارت دیگر زداینده خود می‌تواند به صورت مایع (که در آن صورت به آن تر گفته می‌شود) بخار و پلاسمای (که دو حالت اخیر را زدایش خشک می‌نامند) باشد. همان طوری که انتظار می‌رود مکانیسم واکنش، آهنگ واکنش، شیمی واکنش و خواص پخشی این سه نوع کاملاً متفاوت می‌باشد.

محلولهای زدایش خصوصیات مهم دیگری نیز دارند که آنها را از یکدیگر متمایز می‌کند. این خواص عبارتند از: آهنگ زدایش، توانایی زدایش برای تطبیق یافتن با ناخالصی‌ها یا بایاسهای الکتریکی که می‌تواند در زمان زدایش وجود داشته باشد، زبری سطح^۲ بر جای مانده، وجود نقاب خوب و قبل دسترس برای محلول زدایش.

همان طور که قبلاً گفته شد در زدایش نا همسانگرد، نرخ زدایش در یک جهت کریستالی از بقیه جهات بیشتر است و نرخ زدایش در جهت کریستالی <111> در Si از بقیه جهات کمتر است. این دسته از صفحات با خانواده صفحات {100} زاویه ۵۴.۷۴° می‌سازند. اگرچه مکانیسم واکنش به طور کامل روشن و واضح است، اما دلیل زدایش صفحات به صورت ناهمسانگرد دقیقاً مشخص نیست. البته توجیهی که برای این مساله در حال حاضر وجود دارد آن است که صفحات با دانسیته سطحی اتمی کمتر، سریعتر از بقیه خورده شده و لذا اهنگ زدایش آنها بیشتر خواهد بود اما این تئوری در همه موارد جواب قابل قبولی نمی‌دهد. به عنوان مثال، در کریستالهای با سیستم تقارنی مکعبی دانسیته سطحی اتمها در جهات مختلف کریستالی خیلی با یکدیگر تفاوت ندارند.[6]

¹Membrane

²Roughness

۴-۱) میکرو ماشین کاری سطحی

همان طور که از نام فرایند پیداست، میکرو ماشین کاری سطحی بر روی سطح ماده انجام می شود. جنس ماده می تواند سیلیسیم، شیشه، یا فلز باشد. زیر لایه تنها به عنوان یک تکیه گاه مکانیکی نقش دارد. فرایند میکروماشین کاری سطحی شامل نشاندن لایه نازک و نقش نگاری آن است. در انتها می توان با زدایش انتخابی، لایه های خاصی را پاک کرد و لایه های دیگری که زیر قسمتی از آنها خالی شده به صورت معلق باقی بمانند.^[7]

فرایند انجام شده در میکرو ماشین سازی سطحی تقریباً مستقل از زیر لایه می باشد. بنابراین می توان ابتدا تغییرات لازم مثل ساخت مدارات جانبی را انجام داد و سپس این فرایند را روی سطح آن اجرا نمود. میکرو ماشین کاری سطحی ابتدا محدود به نشاندن لایه های کم ضخام است بود، چرا که فقط امکان نشاندن لایه های نازکی از مواد مختلف روی زیر لایه میسر بود. اما اخیراً با پیشرفت فناوری، امکان ساخت لایه های ضخیم تر نیز فراهم آمده است.

مفهوم ماشین کاری سطحی در دهه ۱۹۵۰ معرفی شد، هر چند استفاده عملی از این فرایند برای ساخت یک قطعه MEMS (که ترانزیستور با گیت تشدید شونده بود) در سال ۱۹۶۷ انجام گرفت. بعد از انتشار این کار، ادواتی با استفاده از این روش ساخته شد که یکی از اولین آنها صفحه نمایش دیجیتال به وسیله آرایه ای از میکرو آینه ها بود. در سال ۱۹۸۲ با نشاندن لایه پلی سیلیسیم به روش LPCVD^۱ لایه های معلق و پل روی ویفر ساخته شدند که اولی یک تکیه گاه و دومی دو تکیه گاه دارد. اهمیت فرایند میکرو ماشین کاری با نشاندن پلی سیلیسیم این است که با فناوری ساخت مدارهای مجتمع سازگاری دارد. در دهه ۱۹۸۰ کارهایی در دانشگاه برکلی انجام شد که نشان داد میکرو ماشین سازی با پلی سیلیسیم، استفاده زیادی در ساخت ادوات مختلف مثل قطعات لغزنه روی صفحه، میکرو موتورها، میکرو تشدیدگرها و انبرک ها دارد. امروزه میکرومашین کاری با پلی سیلیسیم، خود به عنوان یکی از مهمترین شاخه های میکروماشین سازی سطحی شناخته می شود. علاوه بر پلی سیلیسیم مواد دیگری مثل آلومینیوم، نیترید سیلیسیم برای غیر فعال سازی^۲ و اکسید سیلیسیم به عنوان لایه قربانی^۳ نیز استفاده می شود.

¹ Low Pressure Chemical Vapor Deposition

² Passivate

³ Sacrificial layer